

ODVIŠE SU TUROBNA VAŠA LICA – predbacuje Nietzsche kršćanima.

MI LJUBIMO KRISTA NA LI NE VAS KRŠĆANE – tuži se veliki Gandhi, **DA NIJE VAS KRŠĆANA, MI BISMO DAVNO POSTALI KRŠĆANI.**

Ivan Pavao II – **"Šutke ili u krik u ponavlja se uvijek jedno te isto pitanje**

- VJERUJETE LI VI DOISTA U TO ŠTO PROPOVIJEDATE...

- ŽIVITE LI VI TO ŠTO VJERUJETE...

- PROPOVIJEDATE LI UISTINU ONO ŠTO ŽIVITE..."

Sveti Augustin je govorio **"NEMIRNO JE SRCE NAŠE DOK SE NE SMIRI U TEBI"**

1. Uvaženom rabinu došao mladi je Židov s viješću da se po gradu priča kako je došao obećani Mesija. Rabin pristupi prozoru, otvori ga širom, pogleda na ulicu i reče "NE BOJ SE, NE, JOŠ NIJE DOŠAO. JOŠ UVIJEK SE LJUDI MEĐUSOBNO UBIJAJU, JOŠ NISU ORUŽJE PREKOVALI U PLUGOVE, JOŠ UVIJEK BOLEST I SMRT PANIČNO ZASTRAŠUJU LJUDE, I SVI KOJI VJERUJU JOŠ ZAPRAVO NE VJERUJU."

2. Ranjen i ispačen u logorima mladi se Oleg vraća u život. Ulazi u prodavaonicu, ali platnenu košulju može kupiti tek u mislima. Nema novaca da je plati. Uto ulazi muškarac u lijepom ogrtaču, svježe obrijan, bez ožiljaka, s kravatom i mekim šeširom te zatraži svilenu košulju "RECITE, MOLIM VAS, IMATE LI BROJ PEDESET, ALI S OVRATNIKOM OD TRIDESET SEDAM." Olega nešto ubode. Sjetio se kako su ljudi kisnuli po rovovima, kako su ih bacali u zajedničke grobove, u malene jame na polarnoj studeni, kako su ljude odvodili i do tri puta u logor, ljudi su umirali na putu iz logora u logor, kako su ljudi mukotrpno kopali pijukom zarađujući jedva za pokrpanu bluzu, a ovaj ne samo da uzima svilenu košulju nego joj i zna broj ovratnika. Taj broj ovratnika. Zašto je život tako složen... Čemu da se vrati u takav život... Ako čovjek pamti broj ovratnik, nešto drugo mora zaboraviti... Nešto važnije od ovratnika...

3. U nekoj šumi u Indiji - kaže priča - živjela je skupina majmuna. Jedne zimske večeri, dok su drhtali od zime, ugledaše krijesnicu. Pomisliše da je to vatra. Pažljivo je uzeše, pokriše je suhom travom i lišćem, te ispružiše ruke misleći da će se na njoj ugrijati. Jedan majmun čak počeo puhati u krijesnicu da bi se razgorio plamen. Ugledavši ih, neka ptica sa zlatnim krilima doleti i reče "TO NIJE VATRA, TO JE KRIJESNICA". No, majmuni nastaviše puhati. Ptica je sve upotrijebila da ih razuvjeri, kad je jedan majmun zgrabi i ubije. Zatim opet nastaviše svi puhati.

Ujutro su svi oni bili mrtvi od hladnoće.

KAD SAM BIO MALI, MOJ ŽIVOT JE BIO BIJEDAN.

KAD SAM PORASTAO I BIJEDA JE PORASLA.

- dječak 16 godina

JA SAM OD SVOG OCA NASLIJEDIO LOŠU NARAV I NESRETNOST DJETINJSTVA.

- dječak 16 godina

4. Što si vidio u ljetni dan, sine moj...

VIDIO SAM DA JE ZEMLJA JAKA I NEBO VJEČNO, DA JE ČOVJEK SLAB I KRATKOVIJEK.

Što si vidio, sine moj, u ljetni dan...

VIDIO SAM DA JE LJUBAV KRATKA, A GLAD VJEČNA.

Što si vidio, sine moj, u ljetni dan...

**VIDIO SAM DA JE OVAJ ŽIVOT STVAR MUČNA, KOJA SE SASTOJI OD NEPRAVILNE
IZMJENE GRIJEHA I NESREĆE, DA ŽIVJETI ZNAČI SLAGATI VARKU NA VARKU.**

Hoćeš da usneš, sine moj...

NE, OČE, IDEM DA ŽIVIM

Ivo Andrić

**NEMOGUĆE BI BILO PODNIJETI ŽIVOT SA SVIM VARKAMA, NESPORAZUMIMA I ZABL
UDAMA,
DA
ČOVJEKU
NIJE
DANA
MISAO
O
BOGU
DUŠE
NAŠE, KOJE
JE
UTOČIŠTE,
ISTINITO,**

PRAVEDNO

I

ČISTO.

Ivo Andrić

5. KRŠĆANSKA ŠUTNJA

- šutnjom dopuštamo drugima i Bogu da nas uče
- tko govori lakše griješi i sebe stavlja u središte oholosti
- ako osjećaj odmah prijeđe u govor – UMIRE
- obilje riječi ne biva bez grijeha
- korisnije je šutjeti nego govoriti
- šutnja pridonosi kulturi njegovanih riječi
- šutnja nije zrakoprazno stanje, nego se ostvaruje po čitanju Riječi Božje, meditacijom, čitanjem duhovne knjige

- šutnja je kritika društva, izvorište djelovanja

- iz šutnje crpimo unutrašnju snagu koja nam omogućuje kritiku govora

Uči moliti. U molitvi ćeš neizmjereno mnogo naučiti. To su putevi spoznaje koji se otvaraju samo moliteljima, poniznima. Ako hoćeš k Bogu, bez molitve nikad nećeš stići. Moli, uči moliti moleći. I kad ti u grlu zapne riječ, neka to bude tvoja šutljiva molitva. Zagledaj se u Isusa ispred sebe i govoreći šuti ili šuteći govori. Možda i ovako –

**"SLAVA TI, BOŽE, ZA MUKU DANA I MIR NOĆI, ZA KRATKI ŽIVOT I VELIKU ZAGONET
KU SMRTI,
NEKA
SU
BLAGOSLOVLJENE
ODLUKE
TVOJE
PO
KOJIMA
DOLAZIMO
NA
SVIJET
I
ODLAZIMO
S
NJEGA.
OGROMNI
SU
I NESHVATLJIVI
PLANOVI
TVOJI.
ALI,
TEŠKO
JE
BITI
ČOVJEK,
GOSPODE."**

Ivo Andrić

6. Neki se čovjek htio osloboditi svoje sjene. **Smetalo ga je što ga u sunčanim danima prati sjena i podsjeća na negativnosti njegova života**

. Za vrućeg sunčanog dana pokušao je sjeni odbjeći. Trčao je svom snagom, ali sjena ga je slijedila. Onda je pojurio i nije se htio zaustaviti misleći da će se sjena ipak otkinuti od njega. umoran, oznojen i iznemogao pao je u blizini sjenovitog stabla.

Tim putom prođu dva čovjeka i nađu ga mrtva. Jedan od njih reče "GLE NERAZUMNA ČOVJEKA. UMRO JE HOTEĆI SE OSLOBODITI SVOJE SJENE. A SAMO JE NEKOLIKO KORAKA DALJE SJENOVITO STABLO. MOGAO JE SKOČITI U NJEGOVU SJENU I SVOJE SJENE BI SE OSLOBODIO."

Otkad čovjek postoji, znamo za borbu dobra protiv zla i grijeha. A grijeh i dalje vlada ljudima. Pa ipak, treba samo prihvatiti otkupljenje Isusa Krista i grijeha će nestajati.

NIJE ON TAJ KOJI ŠUTI,

NEGO SAM JA ONA KOJA NE ČUJE.

- Azra, 19 godina

ZNAM... ZNAM... ZNAM...

ZNAM DA BOG NA NAS ŠALJE STRAHOTE KAD MU SE

RAŽALI NAD DUŠOM NAŠOM I KAD ODLUČI DA JE IZBAVI.

Ivo Andrić

I da nema Kristove ljubavi, uništavali bi se međusobno dotle dok ne bi ostala na zemlji samo dva čovjeka. Ali ni ta se dvojica ne bi znala savladati u oholosti svojoj te bi posljednji smaknuo pretposljednjeg, a onda i samog sebe...Mi na zemlji zaista lutamo i da nemamo pred sobom dragocjenog Kristovog lika, propali bi smo i zalutali sasvim kao ljudski rod prije potopa.

F. Dostojevski

Treba, djevojko, da netko bude dobar... treba žaliti ljude. Krist je sve ljude žalio, a to je i nama zapovjedio... Kažem ti – uvijek je dobro sažaliti se nad čovjekom dok je vremena.

Maksim Gorki

Krist se nikad ne pojavljuje kao čudotvorac koji djeluje na izvanjski način da bi promijenio ljude, onako kako se izrađuje neki predmet. Ne, tu sve prolazi kroz savjest i volju ljudi. On nikad ne kaže "SPASIO SAM TE", onako kako se kaže utopljeniku kojeg smo izvukli iz vode. On govori "TVOJA TE VJERA SPASILA...'

Roger Garaudy

Čovjek koji ispovijeda Kristov nauk nalikuje na čovjeka koji nosi svjetiljku pred sobom, na duljem ili na kraćem štapu – svjetlo je uvijek pred njim, i uvijek ga potiče da ide naprijed i iznova otkriva pred njim novi, primamljivi, osvijetljeni prostor.

Lav Nikolajevič Tolstoj

Isuse, tražila sam da ti upravljaš mojim životom. Htjela sam da poslušam tvoje riječi. A stalno sam nekamo žurila.

Zlata, 22 godine

"U ovom povijesnom trenutku opredjeljujem se za Isusa Krista jer vjera u Isusa Krista traži odricanje od onoga lošeg ja, onoga što pruža toliko toga trenutno blistavog. Zato znam da bi se opredijelio protiv vjere kad bih bio siguran da on nije sada ovdje živ. Ali ovako...

Živko, 24 godine

Sreća se nastanila u meni čim sam shvatila da si ti, Kriste, moja najveća ljubav.

Marija, 24 godine

Ponekad pomislim, Bože, da si samo moja fantazija. I čudim se kad kažu da si u onom prosjaku, u onom prozeblom siročiću i u onom izgladnjelom crnčiću. Jučer vidjeh prosjaka. Uporno ga gledah. I vidjeh samo prljave dronjke i prozeble ruke. Ne vidjeh tebe. I kažu da si svuda. A nema te u mojoj duši. Ili sam ja, možda, slijepa.

Blaža, 20 godina

7. Starom mudrom rabinu došao jednoga dana njegov odrastao sin. "OČE" – reče rabinu- "PROČITAO SAM CIJELU BIBLIJU. UVJERIO SAM SE DA JE SVE TO LAŽ." Rabin ga pogleda, uzme Bibliju u ruke i reče sinu "PROMISLI JOŠ JEDNOM, SINKO. A AKO JE TO SVE IPAK ISTINA..."

8. U nekom gradu zaustavi se rabin u ulici gdje je čovjek hodao po žici napetoj između dvije visoke zgrade. Rabin stade razmišljati "OVAJ ČOVJEK RISKIRA SVOJ ŽIVOT. ŠTO JE TO ŠTO GA DRŽI DA HODAPO ŽICI IZMEĐU ŽIVOTA I SMRTI... KOJA GA TO MISAO DRŽI DA NE PADNE..."

Svaki čovjek hoda kao po oštrici, uskom putu između života i smrti, između Boga i Zloga, između neba i pakla. Što to jedne drži da ne padnu u vječnu smrt, a drugi se ne uspiju održati.. VEZANOST UZ BOGA je odgovor.

Jedno je sigurno – vjerovati u čovjeka, ma kako on dobar bio, ali ipak raspet, ludo je danas kao i prije dvije tisuće godina. Vjerovati da je Bog htio dati se raspeti za ljude, ludo je danas kao i onda kad je on to učinio.

Ludo je vjerovati u ljubav. Ipak, opredjeljujem se za vjeru u Isusa Krista, jer vjerujem u ljubav, a u njemu sam je pronašao.

Josip, 21 godina

Isuse, ja bih te slijedila, ali ne mogu ti sve otkriti, sve predati. One trenutke zanosa, spoznaje, zajedništva, tvoje prisutnosti – da. Ali, moje želje, planove, tijelo, sumnje, praznine – sve je to tako nesigurno povjeriti tebi iz straha da ćeš to zadržati ili se nećeš odazvati.

Ne mogu reći da te ne slijedim. Suviše si me privukao. Ali ja se osvrćem i gledam ide li tko za mnom. Možda još nismo toliko bliski da bih prestala tražiti staze koje su udobnost, kompromis i nepotpuno predanje.

Marina, 23

9. U Kini su neki mladenci pozvali čitavo selo na svadbu. Zamolili su svakog gosta da ponese bocu vina za dar i neka je izlije u bačvu koja će stajati na ulazu u svadbenu dvoranu. Kad su svi

gosti došli, pođe nadstojnik stola kušati vino iz bačve kod ulaza da bi počela svadbena večera. Nadstojnik okuša i zaprepasten ustanovi da je u bačvi čista voda. Svaki je uzvanik mislio da će ostali donijeti vino i da se njegova boca vode neće primijetiti. Bila je to najžalosnija svadba u Kini. Odlazeći kući svi su se osjećali da svadbe nije ni bilo

SVAKA JE MOLITVA SVADBA IZMEĐU BOGA I ČOVJEKA. AKO ČOVJEK ULAZI U MOLITVU BEZ ŽARA, BEZ VJERE, S PRITAJENO MISLJU DA JE TO BESPLODNA DUŽNOST ONDA LOŠE MOLITVE STVARJU LOŠU VJERU. LOŠA VJERA DAJE LOŠU ILI NIKAKVU LJUBAV.

Isuse, više ne znam niti kako da te nazovem. Sve one lijepe riječi upućene tebi, presušile su. Prazna sam i ne osjećam te. Neka, nije važno... glavno da vjerujem da si tu, da si s nama.

Puno sam toga sama htjela učiniti. Pokupila sam sve darove koje si mi dao sa samo par riječi zahvale. Nisam to željela. A onda...ponor ispred mene. Htjela sam ti pružiti ruku, okrenula sam se... ali tebe nije bilo. Ne znam gdje sam te izgubila...

Vraćam se korak po korak kući. Moja pognuta glava, spuštена ramena dovoljno ti govore. Znam da se ne ljutiš na mene, pružaš mi ruke, ali moje oči i dalje ostaju oborene. Podigni ih ti, Isuse, jer se stidim tvoje tako silne ljubavi... izigrane...

I... neka te ne osjećam. Šuti, Isuse. Neka očvrsnem u svom bolu jer on mi utire stazu k tebi potpunom. Zaboravi me i pođi drugima. Iskreno te to molim, Isuse.

U iščekivanju našeg ponovnog susreta ...

Mirna, 23 godine

10. Ostao je siročić bez roditelja. Povjeren je baki koja ga je nastojala što bolje odgojiti. "NEKA TO MOJE BLAGO RASTE" - govorila bi - "U STRAHU BOŽJEM I U POŠTOVANJU LJUDI."

Ali, jednog dana otkri baka da unuk krađe. Blago ga ukori. No, unučić nastavi krasti. Prijetila mu je onako kako je najbolje znalo njezino mudro staračko srce. Uzalud.

I baka odluči. Nakon ponovne krađe zgrabi unuka za ruku, dovuče ga do štednjaka, uze željezo s kojim je raspirivala vatru, stavi ga u vatru da se ugrije, pa povika "SAD ĆU TI OVIM USIJANIM ŽELJEZOM PROBOSTI RUKE DA VIŠE NE KRADEŠ.."

Zatim odlučnim pokretom ruke, pred prestravljenim dječakom, užarenim željezom probije vlastitu ruku... Otada dječak više ne krađe - prije bi spalio ruku, nego ukrao.

DA BI NAS OSLOBODIO OD GRIJEHA, SMRTI I ĐAVLA, ISUS JE DAO DA MU PROBODU

**RUKE.
"NJEGOVE SU NAS RANE
ISCIJELILE."
Iz 53,5**

11. Prosjak je stajao uz seosku cestu pružajući ruke za pomoć, kad izdaleka ugleda da mu se približava zlatna kočija.

Tko bi mogao biti taj čudesni kralj...

Porastoše njegove nade. Sigurno, sad bi mogli prestati njegovi tužni dani. Očekivao je otvorenom rukom obilnu milostinju.

Kočija se zaustavi tik do njega. Iz nje izađe kralj. Pogleda ga i nasmije mu se. Zatim kraljevskim dostojanstvom ispruži ruku i zamoli začuđenog prosjaka "IMAŠ LI MI ŠTO DATI..."

Oklijevajući zbunjen siromah otvori svoju torbu, izvadi jedno zrno pšenice i dade ga kralju.

Navečer se silno iznenadio kad je u svojoj trošnoj kolibi ispraznio torbu. U hrpici isprošene milostinje blistao je biser veličine zrna pšenice.

Prosjak gorko zaplaka.

"KAKO SAM BIO LUD" - ponavljao je. "ZAŠTO NISAM IMAO SRCA DA KRALJU DARUJEM CIJELU SVOJU TORBU..."

Mnogi ljudi mole, a ne dobivaju. GDJE JE KRATKI SPOJ... U tome što molimo po svom
nahodjenju i logici, a ne onako kako nas uči Isus. On je jasno rekao "MJEROM KOJOM
MJERITE MJERIT ĆE VAM SE." Potrebno je
dati ono malo što imamo da bismo primili ono neizmjereno, ŠTO
IMA
BOG.

12. Živjela dva brata. Jedan je bio oženjen, a drugi neoženjen. Zajedno su obrađivali polja
i želi plodove, koje bi onda dijelili popola. Jedne jeseni nakon žetve spavali su obojica kraj
svojih hrpa pšenice. Oko ponoći probudi se neoženjeni brat i počne razmišljati "OVO NIJE P
RAVEDNO.

BRAT

I

JA

SMO

PODIJELILI

POPOLA

UROD

NAŠIH

POLJA. MOJA

HRPA

JEDNAKA

JE

NJEGOVOJ.

ON, MEĐUTIM,

IMA

ŽENU I

DJECU.

MORA

IH

SVE

PREHRANITI." I on uze vreću žita i prenese na bratovu hrpu. Malo iza toga probudi se i
oženjeni brat i promisli

"MOJ

BRAT

JE

SAM. TKO ĆE GA NJEGOVATI

U

STAROSTI
AKO
NE
BUDE
IMAO
ČIME
PLATITI
POMOĆNICU... JA
IMAM
ŽENU
I
DJECU
I
NJIHOVU
POMOĆ, A
ON
NIKOGA.
MOJ
BRAT
TREBA
VIŠE
ŽITA
I
NIJE
PRAVEDNO
ŠTO
SMO
POPOLA
PODIJELILI."
Uzme
vreću
i

prenese je na bratovu stranu. Ujutro, kad su ustali, ustanove, na svoje iznenađenje, da su obje hrpe jednake.

Slijedeće noći dogodi se isto. No, dok je mlađi brat nosio vreću, odjednom se nasred puta sudari sa starijim bratom natovarenim vrećom. Iznenađeni zagledaju se jedan u drugoga, skoče u zagrljaj i zaplaču. U taj čas začuju Božji glas **"OVO MI JE MJESTO DRAGO, TU ŽELIM BORAVITI
S
LJUDIMA."**

Crkva je mjesto gdje Bog boravi s ljudima. To je prostor u kojem ljudi praštaju i ljube jedan drugoga odazivajući se Isusovoj zapovijedi ljubavi. Zato Bog prebiva s njima i u njima, jer Bog je Ljubav.

13. Neki je mladić snivao ovaj san. On uđe u prodavaonicu. Iza pulta opazi anđela. Žurno ga upita "GOSPODINE, ŠTO VI PRODAJETE...". Anđeo mu ljubazno odgovori "SVE ŠTO ŽELITE."

Tada mladić počne naručivati

"TADA

BIH

ŽELIO

DEMOKRATSKU

VLADU

U

ČILEU,

SVRŠETAK

RATA

U

SVIJETU,

BOLJE

UVJETE ZA

ONE

NA

RUBU

DRUŠTVA,

OTKLANJANJE

SIROMAŠNIH

ČETVRTI

U

LATINSKOJ

AMERICI I .."

Tad mu anđeo upadne u riječ. I reče "OPROSTI, MLADIĆU, KRIVO STE ME SHVATILI. OVDJE
NE

PRODAJEMO

PLODOVE,

PRODAJEMO

SAMO

SJEME."

Kršćanski su sakramenti sjeme koje klija, raste i donosi plod. No, važno je da ono jednom počne klijati i rasti.

14. Neki je Evropljanin zalutao u pustinji Sahari. Izgladnio je i ožednio. Zadnjim se silama vukao u nadi da će pronaći oazu i tako spasiti život. Kada je već izgubio svaku nadu, odjednom mu se pred očima pokaže zelena oaza. Sav sretan počeo trčati prema njoj, a onda se zaustavi govoreći sam sebi "NE, NE SMIJEM SE DATI PREVARITI. TO JE FATAMORG ANA. MOJE

OČI

VIDE

I

ONO

ŠTO

NE

POSTOJI

JER

ČITAVO

MOJE

BIĆE

ČEZNE

ZA

OAZOM.

NIJE

TO

OAZA.

MORAM

BITI

RAZUMAN

I

TRIJEZAN."

I opet počeo dalje vukući se kroz pijesak. Odjednom ugleda pred sobom datulje na kojima su visjeli plodovi. Upravo htjede da ih ubere kadli se opet prisjeti "NE, NISU

TO

DATULJE.

TO

JE

FATAMORGANA.

NE

SMIJEM

SE

DATI

PREVARITI." Nekoliko koraka dalje pred očima mu se ukaže izvor vode. I kad se htio nagnuti da se napije,

njegov ga trijezni evropski razum upozori "TO

JE

SAMO

FATAMORGANA.

NEMA

TU

IZVORA.

MORAM

UMRIJETI

OD

GLADI,

ŽEĐI

I

VRUĆINE."

Nekoliko sati iza toga ušla su u oazu dva beduina. Začudiše se kad ugledaju mrtvog Evropljanina. Jedan od njih reče "GLE NEOBIČNA ČOVJEKA... TU POKRAJ IZVORA I DATU
LJA, U

HLADU

MASLINA

UMRO

JE

OD

GLADI

I

ŽEĐI."

A drugi mu objasni "POZNAVAO

SAM

MNOGO

TAKVIH

EVROPSKIH

LJUDI.

NJIHOV

IM

RAZUM

NE

DA

POVJERUJU
U
ONO
ŠTO
VIDE
SRCEM
I
OČIMA."

Želimo li govoriti o darovima Duha Svetoga, naići ćemo na sličan mentalitet kod suvremenog vjernika. Obično se smatra da su čudesa i slična obećanja koja je Krist dao vjernicima nešto što spada u područje fatamorgane. Pokazuju ih tek sveci. ISTINA JE TO DA

**SVAKI
VJERNIK
MOŽE
OSTVARITI
ISUSOVA
OBEĆANJA
JER
JE
SVET
PO
KRŠTENJU**

15. Taj čovjek je bio srčani bolesnik. U jednom napadu srce mu je "podivljalo", počelo je nekontrolirano kucati. Ni najmodernijom terapijom nije mu se moglo pomoći. Primao je velike doze lijekova. Očekivalo se da će mu srce svaki čas popustiti. Primarijus mi je rekao da se ništa ne bojim, svi znaju da će on svejedno umrijeti. Medicina je svoje učinila. Ako umre, nikom ništa, sve je već učinjeno. Tu se našla i jedna medicinska sestra, ateist, koja je strahovito psovala, osobito Boga. Prišla mi je kad sam se udaljio od toga čovjeka, sam u sumnji da se za nj može još bilo što učiniti, i rekla "HAJDE DA VIDIMO TOGA BOGA KOJI MOŽE SPASITI OVOG ČOVJEKA..." Pogledao sam je i rekao "BOG MOŽE SE

UČINITI."

Izazovno je upitala " PA DA VIDIMO ŠTO ON MOŽE URADITI." Odgovorio sam joj "ŠTO ĆE T
O
TEBI
KORISTITI,
AKO
UOPĆE
I
VIDIŠ
NEŠTO..."

"A MOŽDA I POVJERUJEM..." Otišao sam do bolesnika, ne zato što mi je to rekla, već zato što sam sam tog trenutka shvatio da onaj čovjek treba molitvu. On je medicinski dobio sve, ali nitko nije molio za njega, možda i jest netko, ali ne ja. Uzeo sam njegovu ruku i molio u sebi. Krvlju Isusa Krista zaklinjao sam svaku bolest da odstupi od njega. Onda sam mu stavio ruku na srce – kao da njome osluškujem rad srca – i molio Boga da pokaže svoju slavu i ljubav ovdje, da pruži ovom čovjeku priliku da spozna njegovu ljubav. JEDNOSTAVNO SAM GLEDAO GOSPODINE POKRAJ SEBE KAKO

MI
JE
UZEO
RUKU
I
STAVIO
JE
NA NJEGOVO
SRCE.

Gledam onaj monitor i ništa ne vidim, nikakve promjene. Srce je i dalje "divljalo". Udaljio sam se od njega i prišao ponovno za desetak minuta. Osjećao sam da još moram moliti " KRISTE,

U
IME
SVOJE
LJUBAVI
UČINI
DA
OVO
SRCE
POČNE
PONOVNO
NORMALNO
KUCATI."

Opet sam pogledao u monitor. Ništa. Otišao sam od monitora, ovaj put miran kao da je sve u redu. Ona mi je sestra prišla i rekla " NIŠTA,
NIŠTA
VAM
TO
NE
POMAŽE..."
Rekao sam

"VIDJET ĆEŠ, SVE ĆE BITI U REDU."

Nakon pola sata dotrčala je sva uzbuđena "SRCE SASVIM NORMALNO KUCA.."

Sve je to bilo registrirano. Sutradan ujutro, kad sam referirao, primarijus je rekao "ETO VIDITE, SLOBODAN JE BIO UPORAN I NASTAVIO S NAŠOM TERAPIJOM. MEDICINA NIKADA NE ODUSTAJE."

Šutio sam i u sebi zahvaljivao Gospodinu. Bio sam toliko radostan.